

малко, но добри приятели и може би стабилно финансово положение, без излишък, но и без недоимък. Най-важното за нея определено беше любовта и това искаше да си купи най-напред. А хората трупяха и трупяха в количките си. Реши да спре някого и да го попита защо е цялата тази суета и бързане. Гласът ѝ прокърна странно сред скрибуцането на количките, забързаните стъпки и деловите разговори, когато се обърна към мъж на средна възраст със слабо и изпито лице:

- Какъв е смисълът на всичко това?

Хората, които чува думите ѝ, зяпнаха от почуда, но в крайна сметка решиха, че или момичето е много глупаво или че им се е причуло, толкова не им се вярваше някой да не вижда полза и смисъл в техните чудесни и нужни покупки. Запитаният господин, който едва не я отнесе с количката си, също я погледна учудено и отговори:

4000 грама (от най- на про

Малката фигурка се запъти с уверени и дори тържествени стъпки към грамадния комплекс от магазини. Светлините на бляскавите реклами почти заслепяваха момичето, но това не го смути, даже го накара да забърза. В ръката си стискаше скромна чантичка с най-ценните си богатства и наум си повтаряше за кой ли път списъка с покупки, който беше съставила предварително. Пристъпи вътре и се огледа любопитно. Огромната, притискаща се тълпа почти я уплаши. Всеки бързаше към набелязания магазин и често се блъсваше в някого. Тогава се разменяха остри, гневни думи. Но и това не продължаваше дълго, защото никой не искаше да губи ценно време. Най-силно впечатление на момичето направиха погледите на хората - втръчени в целта, студени и мрачни, погълнати от желанието да намерят това, което търсят. Всеки буташе пълна количка, но никой не изглеждаше удовлетворен от покупките си.

Момичето не можеше да разбере защо хората с най-много покупки видимо са най-малко доволни и защо всеки се стреми да получи още и още. Винаги бе мислила, че ѝ трябват само няколко неща, за да бъде щастлива и да живее добре. Не очакваше много от живота - искаше една красива любов,

- Недей да задаваш досадни въпроси - нито на себе си, нито на другите. Смисълът е да се наслаждаваш на живота, доколкото е възможно, и да намериш, каквото търсиш. Побързай да си купиш повече неща, за да си щастлива.

Отдалечи се бързо, защото нямаше време като всички тук и може би си спомни, че същият въпрос някога бе мъчил и него самия.

Със съмнение в сърцето момичето реши да потърси магазина за любов. В този момент забеляза, че е точно пред него. Беше целият украсен с розички и сърчица. "Колко сладниково глупаво!" - мина ѝ през ума. Но зарадвана, че е намерила магазина, побърза да премине през автоматичните врати във формата на сърце от розово стъкло. На щанда стоеше млада руса жена, облечена в розово, която с професионален тон и с безразличие я попита какво желае. Момичето учтиво ѝ каза, че търси истинска любов.

- Колко грама?

- Не знаех, че се измерва в грамове - отговори смутено момичето.

Продавачката я изгледа презрително:

- Естествено, всичко се измерва и за всичко има мерни

единици. Вашето сърце не изглежда да е много голямо, така че около 400 грама би трябвало да стигнат. Това е най-качествената истинска любов - каза тя, докато посочваше на шашнатото момиче голяма стъкленица, пълна с пухкава розова маса. - Имате късмет, че точно в момента е в промоция. Я покажете какво можете да платите. Любовта е скъпа - разменя се срещу доста неща.

Момичето ѝ показа плахо малката кесийка с няколко скъпоценни камъка, подарени при раждането ѝ - най-ценното, което притежаваше. Те блеснаха така силно, че заслепиха продавачката. През погледа ѝ премина завист и яд. Тя бутна пренебрежително кесийката.

- Съжалявам, но срещу това не можете да си купите любов. - Не изглеждаше да съжалява. - Трябва да си набавите таланти, пари, власт, а също и малко по-красива външност. Съветвам ви като начало да си купите по-модерни и маркови дрехи и да започнете да се гримирате. Може и да стане нещо от вас, но имате да работите доста.

Момичето я погледна в лицето - вътрешно не беше убедена, че ѝ се иска да заприлича на тази жена, чиято същност се

Едно сърце не може да бъде напълнено с малко любов, то се нуждае да знае, че има някой, който винаги ще го обича, каквото и да се случи - в каквото и да се провали, където и да отиде.

не се разплаче още там, но студеният поглед на продавачката я накара да преглътне сълзите си. Излезе от магазина и забута количката пред себе си. Премреженият ѝ поглед я караше да се блъска в минувачите, те я поглеждаха злобно и ругаеха след нея. Докато вървеше така безцелно, което не ѝ се бе случвало отдавна, стигна до едно място с пейки и фонтанче. Това бе кътче за почивка след дългото пазаруване, но там рядко имаше хора, тъй като, разбира се, никой нямаше време за подобни неща. Момичето седна при фонтанчето и се загледа в него. Във водата се изписваха красиви дъгички от отразената светлина. Протегна ръка и се опита да хване една от тях, макар да знаеше, че е невъзможно. В същия миг си помисли, че животът ѝ досега представлява точно това - жалки опити да задържи нещо, което не може да бъде задържано. Тази така нетрайна любов приличаше на безпощаден слънчев лъч, който я заслепява за малко, без дори да я стопли, и после се скрива. Колкото смисъл имаше да гони сенки и отражения толкова - да купува отново и отново от тази "истинска" любов, която тъй бързо се изпаряваше. Но тогава явно нищо нямаше смисъл. Беше там, откъдето тръгна в началото, когато влезе в магазина и прозря суетата. В този момент в главата ѝ прозвучаха думите: "Любовта никога не отпада" (Кор. 13:8). Вероятно ги бе чула или прочела някъде в големия магазин. "Ама че лъжа, поредната реклама" - помисли си тя, но думите не изчезнаха от съзнанието ѝ. С любов, която никога не отминава, не се беше сблъсквала досега. И не вярваше някога да я срещне.

Не искам да завърша историята, за да дам възможност на всеки сам да я завърши за себе си. Само искам да кажа с няколко думи какво се случва, когато избереш да повярваш на Този, Който е изрекъл думите: "С вечна обич те обикнах и затова прострях към тебе благоволение" (Йер. 31:3). Едно сърце не може да бъде напълнено с малко любов, то се нуждае да знае, че има някой, който винаги ще го обича, каквото и да се случи - в каквото и да се провали, където и да отиде. Това не е по силите на един човек и затова животът ни е пълен с разочарования, вечно сме огорчени и се самосъжаляваме. Колко често си казваме: "А аз си мислех, че ме обича, че ми е приятел/ка", и се чувстваме предадени. При Бога няма такава опасност, защото Той ни е обещал да не ни оставя и е подписал и подпечатал това със собствената Си кръв, "която за мнозина се пролива за опрощаване на грехове" (Мат. 26:28). Когато го осъзнаем напълно, сърцето ни се изпълва с любов.

Нека оставим момичето от нашата история на пейката в големия магазин само да реши какво да прави по-нататък, това е неин личен избор. Личен избор е дали ще избереш светлината, или нейните бледи и изкривени отражения, дали ще избереш 400 грама купена любов, или цял подарен Извор на любов.

Марина Михайлова

ЛЮБОВ

качествената, моционална цена)

криеше зад един тон грим и една неискрена усмивка. Но нашата героиня отново преглътна съмненията си и реши, че ще трябва непременно да си купи от тази любов независимо какво би ѝ струвало.

Момичето отиде и до много други магазини. Успя да си купи таланти, а част от тях продаде, за да има повече пари. С парите намери приятелство и т.н. Скоро заприлича на всички други купувачи. Въпросите за смисъла и другите ненужни и досадни разсъждения беше натъккала в най-прашното ъгълче на сърцето си. Скоро си набави така желаната любов и в началото беше щастлива. Розовото вещество се превърна в нещо като наркотик за нея, придобиеше ли някоя от стоките, срещу които може да получи любов, винаги бързаше към магазина, където се предлагаше любовта, и пълнеше сърцето си с нея, както резервоарите на колите се пълнят с бензин. И макар че винаги купуваше от най-качествената и скъпа любов, минеше ли известно време, тя изветряваше без да е могла да ѝ се наслади напълно. И ден след ден се озоваваше пред магазина за любов с пусто сърце.

Един ден, отново празно, мина през автоматичната врата на магазина. Но още преди да се е обърнала към продавачката в розово, тя я осведоми с типичната си мазна усмивка, че любовта е свършила и понеже магазинът е в процес на обновяване, няма да зареждат известно време, може би една или две седмици. Това подейства като удар на нашата героиня и чак сега тя разбра колко зависима е от тази любов и че няма да издържи толкова време без нея. Едва се съдържа да